

## Ἄποψε

Οἱ ἐλιές φάνηκαν πίσω σου.  
Ἄποψε θὰ φᾶμε τὸ ψωμί μὲ λάδι  
ἀπόψε ἐσὺ ἀνάμεσα στὶς ἐλιές  
θὰ ζεῖς χελιδόνι  
νὰ σ' ἀκούω νὰ κυλάμε μουσικά  
παντοῦ.

## Μιά ζωγραφιά

Πλάι στὸ ποτάμι  
σὲ ζωγραφίζω  
μὲ χρώματα νερένια  
μὲ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.  
Ἄποψε σὲ χωράω σ' ὄλο τὸν κόσμο.

## Κράτῃσα τὸ κεφάλι σου

Κράτῃσα τὸ κεφάλι σου  
τραγουῖδι τὰ μαλλιά σου  
ποτάμι  
τραγουῖδι τὰ χέρια σου  
μὲ πᾶνε  
τραγουῖδι τὰ μάγουλά σου  
κάτω ἀπὸ τὰ μάτια σου  
τὰ ὄραϊα.

## Σ' ἀκούω

Σ' ἀκούω.  
Εἶσαι ὁ ἄνεμος εἶμαι ἡ πέτρα τῶν ἐπο-  
χῶν.  
Σ' ἀκούω.  
Εἶσαι ἡ βροχὴ εἶμαι τὸ χῶμα ποὺ σὲ  
πίνω.  
Κι ἔρχεσαι καὶ μένω  
κι ἔρχεσαι σὺ ἢ νύχτα  
καὶ μένω ἐγὼ πάντα ἢ μέρα  
νὰ σὲ πολεμάω καὶ νὰ χαίρουμαι.

## Κάτω στὴν αὐλή μας

Φκιάξαμε ἓνα τραγουῖδι νάναπνέουμε  
κάτω στὴν αὐλή μας τὴν πληγωμένη.  
Πήραμε καὶ δυὸ χορτάρια  
νὰ τραγουδάμε

τάπομεσήμερα ἀνάμεσα στὶς βαρυσή-  
μαντες φωνές.  
Σὲ λίγο πρέπει νὰ χαροῦμε.

## Ἕνας δρόμος

Πάνω ἀπὸ τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν  
οἱ παιδιάστικες φωνές  
τὰ χελιδόνια  
ἓνας δρόμος  
γιορτερός.

## Τὸ καμᾶρι

Ἐραῖος καὶ σκληρὸς σάν τὸν καιρὸ  
περνοδιαβαίνει στὰ ἄλώνια  
μὲ χίλια πουλιὰ καὶ χίλια χρώματα.  
Ἕνα παιδί κι ἓνα ἄλογο στέκουν πα-  
ράμερα  
καὶ καμαρώνουν.

## Προετοιμασία

Ἡ γριά χτένισε τὰ μαλλιά της  
μὲ χαλίκια ποταμιοῦ.  
Ἔστερα τὰ στόλισε μ' ἄρωμα νεροῦ  
καὶ κίνησε ὄλη  
γῆ  
νὰ κόψει τὸν καιρὸ  
πόρτα  
καὶ νὰ κοιμηθεῖ.

## Βιάζουμαι

Φωνάζω τὸ νερὸ ποὺ διάζεται  
βιάζουμαι νὰ σοῦ πῶ γειά σου  
νὰ κρατήσω τὸ ρυθμὸ τῶν δημάτων σου  
γιὰ τὸ βράδυ  
ποὺ δὲν θάχω ρολοῖ νὰ μετράω  
τὰ δέντρα τῶν ἴσκιων σου.  
Μὲ τοὺς μίσχους τῆς μορφῆς σου  
κρατήθηκα καὶ ξημέρωσα.

## Ἐξόρμησον

Τὸ παιδί μὲ τὰ μεγάλα μάτια  
μάζεψε τὰ ὄνειρά του ἓνα δεμάτι ἀνοι-



ξιάτικα χορτάρια  
κι άνοιξε τήν πόρτα του καιρού με τήν  
καθαρή πετρούλα  
τής λαχτάρας του.  
Εδολογημένη ή ώρα τής ανατολής.

#### Αυτός

Μιλάει για τo βοριά μιλάει για τo νοτιά  
πώς κατεβαίνουν τά μαλλιά της στο  
φως  
χορδός  
και περπατάει μ' ένα μαντήλι νερό  
γύρω γύρω στο σπίτι του  
μ' αυτόπεποίθηση.

#### Κάτω στη θάλασσα

Κάτω στη θάλασσα  
σε τραγουδάω  
συναίνω  
σε ύμνω και  
σε θρίζω  
γερο - παλαιά κόσμο των αιώνων,  
θέλω να γίνω κύμα.

#### Αυτή η γριά

Αυτή η γριά που κάθεται κάτω από τήν  
έλια  
κάθε μέρα και κάθε βράδυ  
έχει ένα ποτάμι έξω από τον καιρό  
χωρίς πρόσωπο  
δυνατό σαν μιá καλημέρα  
τρυφερό σαν μιá καληνύχτα  
πάντα  
για τούς περαστικούς.  
Δροσιά και φως των χρόνων.

#### Το σημάδι

Ή ζωή του ένα ώρατο σημάδι πάνω στο  
χώμα.  
Όμως άπλο να μην τo φτάνει ο άνεμος  
κι ή βροχή.  
Χτές ο ήλιος τo σταμάτησε μ' ένα κομ-  
μάτι σίδερο

σαν άξίνα σαν φυτάρι σαν τσεκούρι σαν  
σύρμα.

Το πρωί ένα χελιδόνη χαιρέτησε τή γή  
όπως άκριβώς τή χαιρέταγε και κείνος  
όταν ήθελε να τής μιλήσει  
με τήν καρδιά του.

#### Μιά έκδρομη

Σήμερα άτέλειωτα τά δέντρα και  
το νερό που άγαπάει τo δρόμο μου.  
Πουλιá χορτάρια και χάμα  
οί χαρές του χωριάτη  
δικές μου σημερινές.  
Σήμερα τo πρόσπο μου του κόσμου  
γαλανό χωριό  
μοιρασιμένο σε άπειρα σπίτια καθαρά.

#### Στου Ρωμανού

Στου Ρωμανού υπήρχε μιá δρύση καλή  
με τον κουτρούλα της τον μεγάλο,  
το κέντρο του χωριού.  
Έκει μάζευαν το νερό οί γυναίκες  
ξεδιψαγαν τά άλογα  
έπαιζαν τά παιδιά.  
Έκει πήγαινε κι ο γερο - Σταύρος  
και ξέπλενε τά δάκρυά του τά βράδυα  
μοναχός.

#### Περιμένει

Θά κατεβάσει πολυ νερό τουτο τo σύν-  
νεφο,  
λέει ο γερο - Παντελής  
και χαιδεύει με τo μάτι του τή γή.  
Περιμένει τή μεγάλη σοδειά για να πε-  
θάνει,  
το καλό παιδι του κόσμου.

#### Μνήμη

Έχει τή γή στεργό του πρόσωπο και  
μόνο  
αυτός.  
Έδώ άδειάζουμε και γεμίζουμε  
χώμα και πέτρες και χορτάρια και νερό